

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/217/2022
Identifikačné číslo spisu: 1107226567
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1107226567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľovi neb. B. E., narodenom XX. A. XXXX, zomrelom dňa XX. B. XXXX, naposledy bytom K., L. č. X, vo veci likvidácie dedičstva, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2D/460/07, o dovolaní TAGUS, s.r.o., Bratislava, Rožňavská 1/1399, IČO: 35 959 606, zastúpenej spoločnosťou JUDr. Peter Kubík, advokát, s.r.o., Dunajská Streda, Poľná cesta č. 9, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Kubík, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. decembra 2021 sp. zn. 5CoD/3/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 175v ods. 1 OSP, § 361 ods. 1 CMP vykonal rozvrh výťažku speňazenia majetku poručiteľa tak, že jednu polovicu spoluvlastníckeho podielu k bližšie označenému bytu súd vydal pozostalej manželke poručiteľa Q. E., ktorá ako jedna z dvoch záujemcov ponúkla vyššiu kúpnu cenu 35 100 eur, ktorú aj zložila na úschovy na účet notára Mgr. E. L.. Výťažok z likvidácie dedičstva rozdelil medzi trovy konania vo výške 404,64 eura (notára Mgr. E. L.) a jediného veriteľa poručiteľa, MYKA, spol. s r. o. (právneho predchodcu dovolateľky, pozn.) vo výške 34 695,36 eura. Vo výroku IV. prvostupňový súd uviedol, že neuspokojené pohľadávky veriteľov zanikajú.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. decembra 2021 sp. zn. 5CoD/3/2021 najskôr pripustil zmenu účastníka na strane veriteľa a následne prvostupňové uznesenie potvrdil.

2.1. V podstatnom uviedol, že súdny komisár vykonal speňazenie majetku so súhlasom veriteľa priamym predajom spoluvlastníckeho podielu v rozsahu jednej polovice k bytu, ktorý užíva pozostalá manželka poručiteľa (druhá spoluvlastníčka) spoločne s ich synom. Takýto postup považoval i odvolací súd za primeraný, a to práve s ohľadom na skutočnosť, že 1/ predmetom speňazenia bol len spoluvlastnícky podiel k bytu, nie samotný byt a 2/ byt bol obývaný druhou spoluvlastníčkou a synom poručiteľa, obaja v dôchodkovom veku.

2.2. Ďalej uviedol, že prvostupňový súd, resp. súdny komisár nepochybil ani keď rozhodol o vydaní bytu tomu záujemcovi o priame odkúpenie, ktorý poskytol vyššiu cenovú ponuku, samozrejme s prihliadnutím na skutočnosť, že záujemcom bola osoba, ktorá v byte realizuje svoje bytové potreby dlhodobo, iné možnosti bývania nemá a vo svojom veku (XX rokov) by ani nebolo spravodlivé od nej požadovať, aby byt opustila pre dlh, ktorý vznikol nebohému manželovi v súvislosti s podnikateľskou činnosťou. Pokiaľ veriteľ súhlasil s ponukou zájemcu M. C. vo výške 35 000 eur, nebolo dôvodom zisťovať opätovne súhlas veriteľa s ponukou vyššou, i keď udelenou osobou, od M. C. rozdielnou. Veriteľ vo svojom súhlasnom stanovisku ku cenovej ponuke 35 000 eur nijako nevyhradil udelenie súhlasu výlučne na osobu zájemcu M. C.. Preto súd a súdny komisár nepochybili, keď akceptovali ponuku Q. E., ktorá kúpnu cenu do úschovy notára aj zložila. Okrem notára, ktorému bola priznaná odmena za činnosť súdneho komisára, bol jediným veriteľom MYKA, spol. s r. o., nástupcovi ktorého súd prvej inštancie uhradí pohľadávku podľa § 175v ods. 2, písm. c) OSP ako ostatnú pohľadávku. Okrem toho kúpnu cenu možno považovať podľa znaleckého posudku Ing. V. za primeranú stavu bytu. V neposlednom rade uviedol, že výrok IV. napadnutého uznesenia bol v súlade s ustanovením § 175t OSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal veriteľ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhol zrušiť napadnuté odvolacie rozhodnutie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka namietala, že sa odvolací súd nevysporiadal so svojou odvolacou argumentáciou. V tejto súvislosti namietala nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. Uviedla, že (i) „súdny komisár neinformoval veriteľa o ponuke Q. E. na odkúpenie jednej polovice nehnuteľnosti na L. ulici v K. spôsobil porušenie zásady náležitej starostlivosti pri likvidácii dedičstva a najmä znemožnil výkon procesných práv veriteľa do tej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“. Veriteľ v odvolaní (ii) „napadol aj výrok č. IV. o zániku pohľadávok veriteľov poručiť. Odvolací súd v tomto smere iba konštatoval jedinou vetou, že tento výrok je v súlade so zákonom ... V zmysle § 175v Občianskeho súdneho poriadku skončením likvidácie dedičstva zanikajú neuspokojené pohľadávky veriteľov len voči dedičom. Okresný súd Bratislava I v uznesení zo dňa 27.11.2020 toto zákonné ustanovenie zovšeobecnil a rozšíril tak, že zanikajú pohľadávky veriteľov ... Tým, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd sa nevysporiadal s odvolacou námietkou veriteľa ohľadne nesprávneho použitia najmä § 175v, ale aj § 175u Občianskeho súdneho poriadku došlo k zaťaženiu rozhodnutia vadou nepreskúmateľnosti, arbitrárnosti a teda k odňatiu možnosti výkonu procesných práv veriteľa do takej miery, že to zasahuje do práva na spravodlivý proces.“

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka namietala, že „[o]dvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj čo sa týka výroku o tom, že neuspokojené pohľadávky veriteľov poručiť vo všeobecnosti zanikajú. Veriteľ však uvedené nepovažuje za rozhodnutie vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia aplikácie § 175v ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, pričom takáto otázka ešte v rámci rozhodovacej praxe odvolacieho súdu riešená nebola ... Odvolací súd ... nesprávne právne posúdil otázku zániku pohľadávky veriteľa prihláseného do likvidácie dedičstva po poručiťovi, pričom táto otázka rozhodovacou praxou odvolacieho súdu nebola vyriešená.“

4. Manželka poručiť sa k dovolaniu veriteľa nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadřil záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej.

Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015, 7Cdo/207/2021). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

6.1. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

6.2. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 172/03).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľky, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti (bod 3.1.).

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

10. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

11. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod (aj) v zmysle § 420 písm. f) CSP, keď namietala, že sa odvolací súd nevysporiadala s jej odvolacou argumentáciou. V tejto súvislosti namietala nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov predovšetkým v rozsahu jej neinformovanosti súdnym komisárom o ponuke manželky poručiteľa na odkúpenie sporenej nehnuteľnosti, čím znemožnil výkon procesných práv veriteľa do tej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces [bod 3.1. (i)], ako aj nesprávneho výroku IV. prvostupňového rozhodnutia [bod 3.1.(ii)].

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť taký vadný postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Podľa názoru dovolacieho súdu i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovoláním napádané uznesenie totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán posudzovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu.

13.1. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací (prvostupňový) súd primerane dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo v rámci likvidácie dedičstva po poručiťovi vydal polovicu 1-izbového bytu manželke poručiťeľa, ktorá sa spolu s osobou konateľa veriteľa uchádzala o odkúpenie sporenej nehnuteľnosti (jej časti). Týmto dôvodom bola ponúknutá vyššia cena, súhlas veriteľa so sumou odkúpenia vo výške 35 000 eur, skutočnosť, že manželka poručiťeľa a jej syn vlastnila druhú polovicu predmetného bytu, ktorý dlhodobo užívali, pričom obaja sú v dôchodkovom veku. Okrem súhlasu veriteľa výška ocenenia predmetu likvidácie vyplývala tiež zo vykonaného znaleckého dokazovania. V neposlednom rade osoba konateľa veriteľa (M. C.) pri súhlase so sumou 35 000 eur nijako nevyhradila udelenie súhlasu na odkúpenie výlučne na jeho osobu. Vzhľadom na uvedené nižšie súdy nemohli ani konať v rozpore s ustanovením 175u ods. 1 a 2 OSP (body 4 až 7 odôvodnenia prvostupňového uznesenia a body 9 až 11 odôvodnenia napadnutého odvolacieho uznesenia).

13.2. Myšlienkový postup odvolacieho (prvostupňového) súdu bol preto v odôvodnení rozhodnutia dostatočne vysvetlený; odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné resp. nedostatočne odôvodnené. Nosné dôvody napadnutých súdnych rozhodnutí na základe zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu (§ 442 CSP) už na prvý pohľad neboli celkom zjavne neodôvodnené resp. arbitrárne. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

14. Pokiaľ dovolateľka v rozsahu namietaných zmätočností podľa § 420 písm. f) CSP namietala (tiež) nesprávne právne posúdenie vecí nižšími súdmi [pozri bod 3.1.(ii) a bod 11 in fine] dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnostnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). K výroku IV.

prvostupňového uznesenia sa dovolací súd vyjadril nižšie.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

15. Dovolateľka v súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP namietala, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil zánik pohľadávky veriteľa výkonom IV. jeho rozhodnutia [„Likvidácia dedičstva po poručiteľovi sa končí a neuspokojené pohľadávky veriteľov zanikajú“(bod 3.2.)], ktoré podľa jej názoru nesprávne právne posúdenie odvolací súd odobril.

16. Relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP je právna (nie skutková) otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Musí ísť pritom o takú právnu otázku, ktorá bola podľa názoru dovolateľa odvolacím súdom vyriešená nesprávne (porovnaj § 432 ods. 1 CSP) a pri ktorej - s prihliadnutím na individuálne okolnosti veci (prípadu) - zároveň platí, že ak by bola vyriešená správne, súdy by nevyhnutne rozhodli inak, pre dovolateľa priaznivejším spôsobom.

17. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

18. Podľa § 175t ods. 2 OSP o nariadení likvidácie vydá súd uznesenie, v ktorom vyzve veriteľov, aby mu oznámili svoje pohľadávky v lehote, ktorú v uznesení určí, a upozorní ich, že pohľadávky, ktoré nebudú pri likvidácii uspokojené, zaniknú. Toto uznesenie vyvesí na úradnej tabuli súdu.

Podľa § 175v ods. 4 OSP právoplatným skončením likvidácie zaniknú proti dedičom neuspokojené pohľadávky veriteľov...

19. Dovolací súd vychádzajúc z dovolateľkou formulovaných právnych výhrad (bod 3.2.) k výroku IV. prvostupňového uznesenia v súvislosti s ustanovením § 175v ods. 4 OSP predovšetkým uvádza, že výrok IV. prvostupňového uznesenia (bod 15) síce disponuje zdanlivou nepresnosťou, keď quasi generálne uvádza, že „...neuspokojené pohľadávky veriteľov zanikajú“, avšak vzhľadom na prvú časť výroku IV., ktorá vymedzuje medze zániku pohľadávky veriteľov na (iba) dedičstvo po poručiteľovi a vzhľadom na bod 12. odôvodnenia prvostupňového súdu, ktorý v tomto ohľade explicitne poukazuje na ustanovenie § 175v ods. 4 OSP, ako aj na skutočnosť, že pohľadávky veriteľov zanikajú iba proti dedičom, je dostatočne zrejmé, že sa zánik pohľadávky neviaže aj na tretie osoby, na ktorú skutočnosť poukazoval dovolateľ v bode III. jeho dovolania. Uvedené bezrozporne pochopila aj druhá procesná strana (manželka poručiteľa), ktorá vo vyjadrení k odvolaniu veriteľa (č.l. 313 spisu) uviedla, že „skončenie likvidácie dedičstva podľa § 175v ods. 4 O.s.p. nemá za následok zánik pohľadávky voči iným osobám ako dedičom“.

20. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že v dovolaní absentuje také vymedzenie právnej otázky, od vyriešenia, ktorej reálne záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu; v dôsledku čoho prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP nevyplýva.

21. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

22. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie veriteľa podľa § 447 písm. c) CSP (dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f) CSP (dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.